

Toetrede

Liturgie van die Lig

Aanstek van die kerse

Woorddiens

Tema: Koninkryk van die hemele? Werklik of illusie?

Skriflesing 1: Matteus 4:12-23 (1953)

¹² EN toe Jesus hoor dat Johannes in die gevangenis gesit was, het Hy na Galiléa teruggegaan.

¹³ En Hy het Násaret verlaat en gaan woon in Kapérnaüm aan die see, in die gebied van Sébulon en Náftali,

¹⁴ sodat vervul sou word wat gespreek is deur Jesaja, die profeet, toe hy gesê het:

¹⁵ Die land Sébulon en die land Náftali, na die see toe, oorkant die Jordaan, Galiléa van die heidene —

¹⁶ die volk wat in duisternis sit, het 'n groot lig gesien, en die wat sit in die land en skaduwee van die dood, vir hulle het 'n lig opgegaan.

¹⁷ Van toe af het Jesus begin om te preek en te sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.

¹⁸ En terwyl Jesus langs die see van Galiléa loop, sien Hy twee broers, Simon wat genoem word Petrus, en Andréas, sy broer, besig om 'n net in die see uit te gooi; want hulle was vissers.

¹⁹ En Hy sê vir hulle: Kom agter My aan, en Ek sal julle vissers van mense maak.

²⁰ En hulle het dadelik die nette laat staan en Hom gevolg.

²¹ En toe Hy daarvandaan verder gaan, sien Hy twee ander broers, Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, sy broer, in die skuit saam met hulle vader Sebedéüs, besig om hulle nette heel te maak; en Hy het hulle geroep.

²² En hulle het dadelik die skuit en hulle vader verlaat en Hom gevolg.

²³ En Jesus het deur die hele Galiléa rondgegaan en in hulle sinagoges geleer en die evangelie van die koninkryk verkondig en elke siekte en elke kwaal onder die volk genees.

Skriflesing 2: 1 Korintiërs 1:10-18 (1953)

Broodjies vir die Pad

According to Matthew, Jesus is clearly present-- walking on the beach around the lake of Galilee-- but his presence also acknowledges an absence, the kingdom of God has come near. "Near"-- close, perhaps very close, but not there yet.

In fruitful exchanges Jacques Derrida and Jean-Luc Marion explored the different conclusions drawn from their mutual acceptance of the limits of human capacity and language. (See especially God, the Gift and Postmodernism edited by conference leaders John Caputo and Michael Scanlon.) "Were

the Messiah ever to show up... Marion would take this an event of excess and joy, a matter for prayerful praise-- Hallelujah!-- whereas Derrida, approaching him cautiously, would ask, 'When will you come?' " p.219) Derrida dwells on the absence of final meaning while Marion finds that experience always exceeds human imagination and language. Perhaps both are biblical. At times God is present, such as the transformation of Jesus on Mt Tabor (with which the season of Epiphany always concludes), other times God seems painfully absent, "My God, my God, why have you forsaken me?" However, it is also true that when God is present, human senses are overwhelmed, dazzled, and when God seems absent, there are traces of past presence or longing for future certainty. Nearness and absence of God are intertwined in actual human experience, according to the biblical texts. And that leaves room for each person to know God in her unique life. All are invited; any can follow.

<http://sacraconversazione.blogspot.com/2008/01/third-sunday-after-epiphany.html>

Capernaum

The small fishing village of Capernaum seems to have been the center of Jesus' activity in Galilee.

John Dominic Crossan and Jonathan L. Reed, *Excavating Jesus: Beneath the Stones, Behind the Texts* (HarperSanFrancisco, 2001) devote several pages to a discussion of Capernaum in the First Century (pp. 81-97).

The most salient features to note are as follows:

- **POPULATION:** around 1,000 persons on 25 acres of land
- **BUILDINGS:** none of the Greco-Roman architecture of a significant urban center: no gates, no defensive fortifications, no civic structures (theater, amphitheater, hippodrome), no public bathhouse, no public latrine, no basilica for civic gatherings or commercial activities, no constructed agora (market) with shops and storage facilities
- **STREETS:** no sign of planning in layout of streets, no streets appear to have been paved, no channels for running water, sewage disposed on the site, no plaster surfaces, no decorative fresco, no marble of any kind, no ceramic roofs tiles (contra Luke 5:19)
- **INSCRIPTIONS:** none from 1C or earlier have been found
- **HOUSES:** used local dark basalt, crooked wooden beams, straw, reeds, mud. Poor quality of construction. No evidence of skilled craftsmen. Mostly single storeys and with thatched roofs (as implied in Mark's version of Jesus healing a paralysed man). Several abutting rooms centered around a courtyard. usually just a single entrance.
- **BOATS:** lakeside location supported a fishing industry, but town shows no evidence of wealth. The discovery of a 1C fishing boat in 1986 (during a drought that lowered the water level) confirms the impression of a community struggling to survive but with considerable ingenuity in making the most of limited resources.

In one of his classic turns of phrase, Crossan describes Capernaum as “not a sought-after spot, but a good place to get away from, with easy access across the Sea of Galilee to any side.” (p. 81)

<http://gregoryjenks.com>

Kerkdiensten in Groot-Britannië steeds vaker in café

In Groot-Britannië vinden steeds meer kerkdiensten plaats in bars en cafés. Jonge mensen komen ook samen in mobiele kerken, die ter plekke op straat gebouwd worden.

Dergelijke ”pop-up”-bijeekomsten kunnen de interesse van jongeren wekken, zo werd vorige week in Londen gesteld tijdens een conferentie van de Anglicaanse Kerk. De Duitse nieuwsdienst Idea berichte er gisteren over. De kerk wil nieuwe strategieën ontwikkel om gemeentegroei en -opbouw te bevorderen, en diensten op alternatieve plaatsen vormen daarbij een mogelijkheid. Overigens is niet duidelijk hoe vaak zulke diensten inmiddels worden belegd.

Aartsbisschop Justin Welby, hoofd van de Anglicaanse Kerk, waarschuwde voor passiviteit. De kerk zou zich te snel neerleggen bij een jaarlijks ledenverlies van 1 procent: „We moeten eigen strategieën ontwikkel die de neergang tegenhouden, en ons concentreren op initiatieven die groei bevorderen.”

Het kerkbezoek in Groot-Britannië is de afgelopen tien jaar met 9 procent gedaald. De Anglicaanse Kerk in het land telt zo’n 25 miljoen leden, maar slechts een krappe 1,1 miljoen gaan er op zondag naar de kerk. Vooral jongeren zijn steeds minder aanwezig. Bijna de helft van 1700 ondervraagde gemeenten gaf aan dat er minder dan vijf kinderen onder de 16 jaar naar de kerk komen. Volgens een onderzoek van kinderpsychologe prof. Nicola Madge zijn jongeren evenwel meer geïnteresseerd in geloofsvragen dan gewoonlijk wordt aangenomen.

http://www.refdag.nl/kerkplein/kerknieuws/kerkdiensten_in_groot_britannie_steeds_vaker_in_cafe_1_800382

Brood vir die Pad

’n Selfie sodat jy nog van geweet kan word

Wilhelm Jordaan

Elke keer as ek ’n selfie sien of van hoor, gril ek so effens en herinner my aan die digter Walt Whitman se “Song of myself”: “I celebrate myself. I dote on myself . . . there is that lot of me, and all so luscious . . .”

En dink aan Narcissus, die mitologiese knaap wat betower geraak het met sy eie spieëlbeeld in ’n stil poeletjie water.

Maar is dit billik om die florerings van selfies in ons fotogek-kultuur as oordrewe selfbeheptheid af te maak? Loftus Marais se vroe oorselfies (By, 18 Januarie), na aanleiding van Susan Sontag se boek *On Photography*, laat my anders daarvoor dink.

Natuurlik is baie selfies die gevolg van tegnologiese innovering en die sosiale virus van aansteeklikheid: Jy doen dit; ek doen dit; nou doen ons almal dit.

Marais wonder of die buitengewone gewildheid van die selfie te wyte is daaraan dat ons “onbewustelik smag na die

ouer idee van ’n geïntegreerde, essensiële identiteit, iets anders as die gefragmenteerde, gedisoriënteerde moderne ego”.

In postmoderne denke is die idee van die self (ego) as ’n vaste, egte, onvervalste “ek” wat jy ken en aan mense kan voorhou, verdag.

Die uitgangspunt is: Die gelukkige, geestesgesonde mens dra baie maskers. En dit hoort so. Jy kan na behoefte jouself via die sosiale media herontwerp; as’t ware ’n nuwe self(beeld) optower.

Die postmoderne self is inderdaad soos Proteus in die Griekse mitologie; die seegod wat sy vorm voortdurend kon verander – van ’n wildevark, na ’n leeu, ’n draak, ’n vuur, ’n vloed.

Tot ’n enkele vorm wou hy homself nie verbind nie en jy kon hom nooit vang en vaspen in ’n bepaalde gestalte nie.

So ’n vloeibare, kwiksilwer self help baie om verskillende gestaltes van jou mensheid uit te leef eerder as om vasgevang te word in ander mense se verwagtinge van die soort mens wat hulle wil hê jy moet wees.

Te veel vloeibaarheid het egter algaande die belewenis van “permanente kortstondigheid”, selfvervreemding en isolasie gebring.

Daaroor skryf Edward Albee in sy drama *The Zoo Story*.

Die mens het ’n vlugtigheid geword, ’n oomblikkie in die wind; eensaam in beweging op skuiwende sand sonder ’n geworteldheid waarvan jy kan sê: Dít is my identiteit; dit is ek in my diepste, privaatste wese.

’n Vlugtige lewenstyl maak dat die self se private ruimtes al hoe meer na openbare ruimtes verskuif: Jy bedryf ’n blog; paradeer op Facebook; twiet op Twitter en jy versend jou selfies soos posduifies die kuberruimte in.

Sodat ander van jou kan weet terwyl jy heimlik vermoed: Dit is alles tweedehands en derderangs.

Die self is nie ’n selfie nie. Om van geweet te wees, eis veel meer.

<http://www.beeld.com/opinie/2014-01-21-rubriek-n-selfie-sodat-jy-nog-van-geweetkanword>

Wegsending

Gaan in vrede.

Wees vol moed, behou die goeie en vergeld nie kwaad met kwaad nie.

Ondersteun die wankelmoedige, skraag die swakkere en vertrou die bedroefde. Wees lankmoedig met almal en bestry verdrukking.

Eer en dien die Here

en verbly julle in die krag van die Heilige Gees.

Die seën van God die Almagtige, die Vader, die Seun en die Heilige Gees, is en bly met julle.

Afrikaanse verwerking: Marie de Kock